

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/86/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110225767
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2012:1110225767.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kučerovou v právnej veci navrhovateľa: J.. W. Ď., S. XX, XXX XX Bratislava, proti odporcovi: J.. V. Ď., W. S. V. XX, XXX XX Bratislava, o návrhu na určenie výživného takto

rozhodol:

1. Súd návrh **z a m i e t a**.
2. Odporkyňi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa na určenie výživného na manžela na čas do rozvodu manželstva s odporkyňou vo výške 38,70 eur mesačne za obdobie od 15.12.2008 do 30.6.2011, výživné vo výške 39,60 eur mesačne za obdobie od 1.7.2011 do 29.07.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 11C 50/2011 o rozvode manželstva účastníkov. Odporca zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu na úhradu príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 39,60 eur mesačne počnúc dňom 30.07.2011 do 30.7.2016 vo výške 39,60 eur mesačne.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila, žiadala ho zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, oboznámením sa so sobášnym listom a ďalšími listinnými dôkazmi.

Odporkyňa svoju neúčasť na súdnom pojednávaní ospravedlnila, žiadala, aby súd pojednával v jej neprítomnosti s poukazom na obsah listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

Zo sobášneho listu vydaného Obvodným národným výborom v Bratislave I vyplýva, že navrhovateľ a odporkyňa uzatvorili dňa 28.1.1989 manželstvo, ktoré bolo zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 48, ročník 1989, pod por.č. 23.

Z Potvrdenia o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vydaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca vyplýva, že navrhovateľ bol dňa 18.5.2010 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 11C 50/2011-20 vyplýva, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozhodnutím zo dňa 29.6.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2011, čo vyplýva z doložky právoplatnosti vyznačenej na tomto rozhodnutí. Z manželstva pochádza dcéra K. Ď., ktorá v čase rozvodu účastníkov bola plnoletá.

Z právoplatného Uznesenia Okresného súdu Bratislava I, č.k. 16C 140/2009-42 zo dňa 12. júla 2010 vyplýva, že súd týmto rozhodnutím schválil súdny zmier, v ktorom sa odporca zaviazal platiť dcére K. Ď. výživné vo výške 500,- eur mesačne odo dňa 15. júla 2010.

Z Rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave číslo B1/10/54647/JJ/6 vyplýva, že navrhovateľ je občanom v hmotnej núdzi, spĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi a priznáva sa mu preddavkovo dávka a príspevky v sme 118,30 eur mesačne od 1.8.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2010.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa ods. 3 cit. zákonného ustanovenia príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvođe.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Podľa ods. 2 výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí akide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine sa právo na výživné nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvodu hodné osobitného zreteľa.

Navrhovateľ vo svojej výpovede súdu uviedol, že žiada žalobu zamietnuť s poukazom na dobré mravy. So stanoviskom odporkyne súhlasil.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že je potrebné návrh navrhovateľ v celom rozsahu zamietnuť.

Súd poukazuje na skutkové zistenia, že v období od 21.5.2007 do 18.5.2010 bol navrhovateľ vo výkone trestu odňatia slobody. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa zaevidoval na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Dňa 12.7.2010 uzatvoril navrhovateľ so svojou dcérou ako odporkyňou v konaní 16C 140/2009 súdny zmier, v ktorom sa dobrovoľne zaviazal prispievať jej na výživu čiastku vo výške 500,- eur mesačne. Vzájomná vyživovacia povinnosť medzi účastníkmi ako manželmi skončila dňa 29.7.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu o rozvođe manželstva.

Navrhovateľ nepreukázal súdu, že v čase trvania manželstva v období od 15. 12.2008 do 29.7.2011 by bol výživou odkázaný na odporkyňa, keďže podľa rozhodnutia tunajšieho súdu č.k. 16C 140/2009 zo dňa 12.7.2010 vyplýva, že je spôsobilý plniť si výživovú povinnosť voči svojej plnoletej dcére vo výške 500,- eur mesačne. Naviac, svoj žalobný návrh podal na tunajší súd dňa 31.5.2010, pričom výživné na manžela žiada priznať počnúc dňom 15.12.2008, teda spätne. Vyššie citované ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine nedovoľuje priznať výživné na manžela spätne za obdobie pred podaním návrhu. Navrhovateľ nepreukázal súdu, že by mu zdravotné dôvody bránili pracovať vykonávať aspoň manuálnu, resp. jednoduchšiu, odborne nenáročnú prácu. Súd v kontexte s vyššie uvedeným poukazuje aj na dobré mravy, keď má zato že priznanie výživného by bolo v ich rozpore.

Navrhovateľ tiež v konaní nepreukázal dôvodnosť jeho nároku na príspevok na rozvedeného manžela v zmysle § 72 Zákona o rodine, keď súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal neschopnosť sám sa živiť, čo je zákonná podmienka priznania tohto príspevku. Aj v tomto kontexte súd musí zohľadniť fakt, že navrhovateľ dobrovoľne prispieva na výživu svojej dcéry nadštandardne sumou 500,- eur mesačne a zohľadniť dobré mravy s poukazom na § 75 ods. 2 Zákona o rodine.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Procesne úspešná odporkyňa si trovy konania neuplatnila, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by jej trovy vznikli, preto jej ich súd nepriznal.

Po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnenia a daní poučenia o opravnom prostriedku sa navrhovateľ vzdal práva na podania odvolania voči rozsudku, čo potvrdil svojim podpisom do zápisnice.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých tak rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže účinne podať odvolanie len odporkyňa, nakoľko navrhovateľ sa práva na podanie odvolania vzdal, čo potvrdil svojim podpisom do zápisnice.

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§202 ods. 4 o.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.